

n. *Piquet, Soldatenposten* AK. 2, 8, 1. H. 749. H. an. MED.

3. सञ्जन (सत् + जन) m. 1) *ein guter, edler, wohlwollender Mensch* (Gegens. खल, पामर) AK. 2, 7, 2. TRIK. 3, 3, 267 (सञ्जन gedr.). H. an. 3, 432. MED. n. 148. fg. HALAJ. 2, 217. M. 10, 38. MBH. 1, 591. 6155. R. 1, 2, 6. 2, 47, 15. 64, 12. 4, 56, 18. 5, 81, 14 (स्र०). 88, 4. SUÇR. 1, 271, 3. MĀLAV. 69, 1. ÇIÇ. 16, 22. SPR. (II) 1004. 2215. 2318, v. l. 2928. 3138. 3644. 3986. 4434 (स्र०). 4652. 4839. 5103 (so v. a. *ein kluger Mensch*; vgl. सत्). 5253. 6434. 6444. 6636. 6684. 7012. VARĀH. BRH. 28 (26), 7. KATHĀS. 13, 194. BHĀG. P. 4, 9, 45. VOP. 25, 28. VERZ. d. Oxf. H. 123, a, 40. SARYADARĀNAS. 1, 11. °लोक zu SPR. (II) 2089. wie ein adj. mit पति verbunden HARIV. 10000. nach MED. stets adj. — 2) N. pr. verschiedener Männer VERZ. d. Oxf. H. 113, b, 9. RĀGA-TAR. 8, 1418. TĀRAN. 241. 329.

सञ्जनवल्ग्वभ (3. सञ्जन + व०) Titel einer Schrift VERZ. d. Oxf. H. 336, a, No. 790. f. स्त्री Titel eines Commentars zu Pāraskara's Gṛhjasūtra VERZ. d. B. H. No. 264.

सञ्जपुर m. pl. N. pr. eines Volkes VERZ. d. B. H. 93, 27.

1. सञ्जय् s. u. dem caus. von सञ्ज्.

2. सञ्जय् (von सञ्ज), °यति 1) *mit der Sehne versehen, — beziehen*: चापम् R. 3, 31, 2. सञ्जित (चापपाष्ट) KATHĀS. 85, 7. — 2) *in Bereitschaft setzen, bereit machen* MBH. 3, 10756 (सञ्जयामास eine von NILAK. erwähnte Lesart). HARIV. 4418. श्रायुधम् R. 7, 68, 18 (med.). नागान् MBH. 5, 5209. सैन्यानि KATHĀS. 88, 25. सञ्जयमाना करिणी 13, 17. PRAB. 78, 13 (सञ्जयतां zu lesen). med. *sich bereit machen*: सञ्जयधम् MBH. 14, 1479. सञ्जित *in Bereitschaft gesetzt, bereit gemacht, bereit*; = कल्पित H. 1221. HALAJ. 2, 66. रथाश्वाः MBH. 7, 2672. कुम्भाः R. GORR. 2, 83, 6. शिबिका 7. सामाद्यैः सञ्जितैः पशैः SPR. (II) 2963. सञ्जितोद्वाकृसेभार KATHĀS. 55, 100. 92, 71. 123, 177. वासवेष्मन् SĀH. D. 120. तद्रूपार्थं च मया क्रमः सञ्जितः PAÑĀT. 197, 25. 216, 5. 217, 3. प्रेष्ठसंगमं bereit zu (= प्रेष्ठसंगमेन वशीकृतः Comm.) BHĀG. P. 10, 22, 23.

सञ्जल m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 2185.

सञ्जीकर (सञ्ज + 1. कर), °करोति 1) *mit der Sehne versehen, — beziehen*: einen Bogen KATHĀS. 55, 108. BHĀG. P. 1, 15, 7. 9, 10, 6 (nach der Lesart der ed. Bomb.). HIT. 81, 16. — 2) *in Bereitschaft setzen, bereit machen*: रथम् MBH. 13, 2783. 16, 187. करणम् KATHĀS. 13, 16. तुरगम् 18, 117 (med.). राजमार्गम् 103, 234. नागाश्च MĀRK. P. 125, 17. PRAB. 78, 18. 79, 2. PAÑĀT. 62, 5. 216, 1. 3. HIT. 90, 9. संदर्भसञ्जीकृत VERZ. d. Oxf. H. 143, b, No. 295. सुसञ्जीकृत HIT. 84, 9. 130, 1 (an beiden Stellen auch ohne सु v. l.).

सञ्जीभू (सञ्ज + 1. भू), °भवति *sich bereit machen* MBH. 2, 891. 3, 1708. 5, 7083. 14, 1480. 16, 188. R. 4, 24, 18. 6, 75, 21. 7, 25, 21. HIT. 59, 9. 76, 20. तपोवनरक्षायै ऋक्. 17, 20, v. l. शत्रुविजयाय PRAB. 73, 16.

सञ्जीय् (von सञ्ज), °यते dass.: सञ्जीयमानेषु (संनक्षमानेषु ed. Bomb.) सैन्येषु MBH. 6, 734.

सञ्जुष्ट (सत् + जुष्ट) adj. *woran Gute Gefallen finden*: कर्मन् R. 2, 75, 34.

सञ्ज (2. स + ज्यो) adj. *mit der Sehne bezogen*: ein Bogen KAUC. 36. MBH. 1, 6955. 3, 424. 4, 1812. 16, 231. R. GORR. 1, 69, 15. 17. fg. 3, 26, 6. 6, 31, 28. KIR. 13, 71. — Vgl. सञ्ज und विज्ज.

सञ्जीकर = सञ्जीकर 1) BHĀG. P. 9, 10, 6. सञ्जी° ed. Bomb.

सञ्ज्योतिस् (2. स + ज्यो°) adj. = समानज्योतिस् P. 6, 3, 85. VOP. 6, 97. *von gleicher Dauer wie das Licht* (der Sonne am Tage oder der Sterne in der Nacht) d. i. *am Tage bis zum Untergang der Sonne, in der Nacht bis zum Verschwinden der Sterne während* M. 4, 106. 5, 82.

सञ्जर (2. स + ज्वर) adj. *feberkrank* SPR. (II) 565 (Conj.).

सञ्ज्, सँञ्जति v. l. für सञ्ज्, सँञ्जति (गौतौ) DHĀTUP. 7, 22.

सञ्च m. *Heft* (पुस्तकलेखनार्थपत्रचय ÇKDR.) DEVĪ-P. im ÇKDR.

सञ्चक Stempel oder Giessform NAIŠH. 22, 47. fg.

सञ्चत् m. = प्रतारक ÇKDR. nach SIDDH. K. (vgl. Uṇ. 2, 82). fehlerhaft für संश्चत्.

संचय (von 1. चि mit सम्) m. (am Ende eines adj. comp. f. स्त्री) sg. und pl. *Anhäufung, Ansammlung, Vorrath, Reichthum, Menge* überh. AK. 2, 5, 39. H. 1412. HALAJ. 4, 1. NIR. 5, 26. SUÇR. 2, 199, 10. कर्तव्यः संचयो नित्यं कर्तव्यो नातिसंचयः SPR. (II) 1511. 2742. त्यजेत संचयान् 2625. 6688. धनैश्च संचयैश्चैव शक्रवैश्रवणोपमः MBH. 4, 2274. धनैश्च संचयैश्चान्यैः शक्रवैश्रवणोपमः R. 1, 6, 3. RĀGA-TAR. 2, 28. BHĀG. P. 3, 12, 42. संचित° adj. R. 4, 27, 11. संचयाय so v. a. *um mehr zu haben* KATHĀS. 1, 42. 61, 103. ऋद्रप्रस्थितसंचया (नदी) HARIV. 5773. अर्थस्य संचयं कुर्यात् JĀG. 3, 47. राजानं प्रथमं विन्देत्ततो भार्या ततो धनम् । त्रयस्य संचयेनास्य ज्ञातीन्पुत्रांश्च तारयेत् ॥ MBH. 1, 6216. वाससाम् R. 2, 91, 69. 100, 7. R. GORR. 2, 100, 67. 3, 39, 21. 4, 50, 33. fgg. शुभानामशुभानां च कुरुते संचयं मरुत् MBH. 3, 12633. धर्मस्य R. 2, 100, 32. श्मशान° NIR. 3, 5. वित्त° R. 2, 39, 14. R. GORR. 2, 31, 30. 35, 42. SPR. (II) 290. 1370. 1893. KATHĀS. 12, 194. 34, 38. 44, 115. 64, 65. काष्ठ° PAÑĀT. 175, 1. अचिरत्नपत्र° MBH. 1, 1383. 3, 15160 (वज्रसंचयैः mit der ed. Bomb. zu lesen). घोषधि° 12, 5341. किम् HARIV. 8267. प्राकार° 15141. शोणित° 15994. पित्त° SUÇR. 4, 20, 8. — R. 2, 88, 4. 95, 10. R. GORR. 2, 96, 6. अथ° 125, 17. पावक° 3, 36, 18. 4, 44, 63. RT. 1, 1. कच° SPR. (II) 1670. अस्थि° 4909. MĀLATIM. 14, 5. पलालधूम° VARĀH. BRH. S. 30, 28. धनतिमिर° 38, 1. इष्टका° 89, 1. ग्राम° KATHĀS. 18, 128. 53, 78. ग्राव° RĀGA-TAR. 6, 172. PAÑĀT. 33, 6. तपः° R. 5, 42, 3. वर° 89, 62. पुण्य° MĀRK. P. 61, 40. पाप° VARĀH. BRH. S. 46, 2. दुष्कर्म° SPR. (II) 5275. बल° R. 6, 11, 4. सुरवधू° (pl.) VERZ. d. Oxf. H. 64, b, 6 v. u. उत्सन्नसंचयतृणा so v. a. उत्सन्नतृणासंचय HARIV. 3490. अतौ KATHĀS. 61, 105. अ° adj. *keinen Vorrath habend* MBH. 13, 2018. संचय nom. act. in der Bed. *Zusammenlesung* PAÑĀT. 244, 2. 4. ग्रह° VET. in LA. (III) 13, 9 wohl fehlerhaft für °संचर्. — Vgl. प्रर्थ° (auch BHĀG. 16, 12. SPR. (II) 2129. KATHĀS. 29, 87. 34, 214), धन°, संयुक्तसंचयपिटक.

संचयन (wie eben) n. *das Sammeln*: der Todtengebeine ĀÇV. GṛBH. 4, 5, 1. ÇĀÑKH. ÇR. 4, 15, 10. KĀTJ. ÇR. 25, 8, 1. 7. 13, 46. M. 5, 59. 68. MĀRK. P. 35, 43. fg. धन°, यशः° SPR. (II) 7555.

संचयवत् (von संचय) adj. *mit Reichthum versehen, reich* SPR. (II) 2625.

संचयिक (wie eben) in षामास° *der Vorräthe für ein halbes Jahr hat* M. 6, 18. अ° *gar keine Vorräthe habend* 43, v. l.

संचयित (von संचयिन्) n. *das Angehäuftsein*: मलस्य SUÇR. 2, 87, 11.

संचयिन् (von संचय) adj. 1) *Reichthümer besitzend*: संचयी नावसीदति MBH. im ÇKDR.; vgl. धन° unter धनसंचय. — 2) *angehäuft, in Fülle vorhanden*; vgl. संचयित.